

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-285/03. sz., Agraz, SA és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. március 17-én hozott ítélete ellen az Agraz, SA és társai által 2005. június 6-án benyújtott fellebbezés

(C-243/05. P. sz. ügy)

(2005/C 193/31)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Agraz, SA és társai (képviselik: José Luís da Cruz Vilaça és Dorothee Choussy ügyvédek) 2005. június 6-án fellebbezést nyújtottak be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (harmadik tanács) a T-285/03. sz., Agraz, SA és társai kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2005. március 17-én hozott ítélete ellen.

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

1. részben semmisítse meg az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának 2005. március 17-én hozott ítéletét, mivel abban úgy ítélte meg, hogy a kár nem volt meghatározható és elutasította a keresetet; és az új határozatában
2. elsődlegesen állapítsa meg, hogy a Bizottság szerződésen kívüli felelőssége feltételei a jelen esetben teljesülnek; kötelezze az alperest, hogy minden fellebbező társaság részére fizesse meg a termelési támogatás fennmaradó összegét (az A.27. mellékletben részletezett módon) az Elsőfokú Bíróság által megállapítandó mértékű, 2000. július 12-től számított kamatokkal növelten (vagy másodlagosan 2000. július 13-tól, ennek elfogadása hiányában 2000. július 16-tól), a tényleges kifizetés napjáig; és kötelezze a Bizottságot a mindkét bíróság előtti eljárásban felmerült valamennyi költség viselésére, beleértve a fellebbezők költségeit is;
3. másodlagosan, utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bírósághoz a fellebbezők részére fizetendő kártérítési összeg kiszámítása céljából, azok ismételt meghallgatását követően, és kötelezze a Bizottságot a fellebbezési eljárásban és az Elsőfokú Bíróság előtti elsőfokú eljárásban felmerült költségek viselésére, beleértve a fellebbezők költségeit is.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező társaságok a következő jogalapokra hivatkoznak fellebbezésük alátámasztására:

1. jogalap: Jogban való tévedés, mivel az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a fellebbezők által elszenvedett kár nem volt meghatározható, így az nem alapozhatta meg a kártérítés iránti igényüket.

Ez a jogalap két részből áll:

Az első részben a fellebbezők azt állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a közösségi bíróságok ítélkezési

gyakorlatát, valamint a szerződésen kívüli polgári jogi felelősség tárgyában a tagállamok nemzeti jogrendjében elismert elveket, mivel tévesen értelmezte a „meghatározható kár” fogalmát és a kár jellegének meghatározását összetévesztette annak kiszámításával.

A második részben a fellebbezők olyan érveket terjesztenek elő, amelyek célja annak bizonyítása, hogy az Elsőfokú Bíróság nem vonta le a Bizottság jogellenes magatartására vonatkozó megállapításából szükségszerűen adódó következtetéseket a fellebbezők kártérítéshez való jogának elismerése tekintetében, amely jogellenes magatartás a feldolgozott gyümölcs- és zöldségtermékek piacának közös szervezéséről szóló, 1996. október 28-i 2201/96/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾, valamint a gondoskodási kötelezettség és a gondos ügyintézés elvének megsértésében nyilvánult meg.

2. jogalap: A kontradiktórius eljárás elvének és a fellebbezők meghallgatáshoz való jogának megsértése;

3. jogalap: A fellebbezők kereseti kérelmeinek nem megfelelő értelmezése;

4. jogalap: Az Elsőfokú Bíróság teljes mérlegelési jogkörének és ítélkezési kötelezettségének megsértése; az ítélkezés megtagadása, mivel az Elsőfokú Bíróság elmulasztotta levonni a megállapításából szükségszerűen adódó következtetéseket a kár összegének meghatározása tekintetében.

⁽¹⁾ HL L 297., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 20. kötet, 83. o.

Az Oberster Patent- und Markensenat 2005. február 9-i végzésével az Armin Häupl kontra Lidl Stiftung & Co KG ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-246/05. sz. ügy)

(2005/C 193/32)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Oberster Patent- und Markensenat 2005. február 9-i végzésével, amely 2005. június 10-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Armin Häupl kontra Lidl Stiftung & Co KG ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Oberster Patent- und Markensenat a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv⁽¹⁾ 10. cikkének (1) bekezdését, hogy a „lajstromozás” az oltalom kezdetét jelenti?
- 2) Úgy kell-e értelmezni a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv 12. cikkének (1) bekezdését, hogy a használat elmaradását kellőképpen igazolja az, ha a védjegyjogosult által követett üzletpolitika megvalósítását a vállalkozáson kívül eső okok hátráltatják, vagy köteles a védjegyjogosult változtatni az üzletpolitikáján ahhoz, hogy időben használhassa a védjegyet?

⁽¹⁾ HL L 40., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Finn Köztársaság ellen 2005. június 15-én benyújtott kereset

(C-249/05. sz. ügy)

(2005/C 193/33)

(az eljárás nyelve: finn)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselik: D. Triantafyllou és I. Koskinen, kézbesítési címük: Luxembourg), 2005. június 15-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Finn Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Finn Köztársaság nem teljesítette az 1977. május 7-i 77/388/EGK hatodik HÉA tanácsi irányelv⁽¹⁾ 21. és 22. cikke, valamint az EK 48. és 49. cikk alapján fennálló kötelezettségeit, mivel adóképviseelő megnevezésére kötelezi a Finnországban adóköteles jövedelemmel rendelkező és egy másik tagállamban letelepedett, nem rezidens adóalanyokat, és azokat a nem rezidens adóalanyokat, amelyek olyan harmadik államban letelepedettek, amellyel létezik olyan kölcsönös közigazgatási segítségnyújtásról szóló egyezmény, amelynek alkalmazási köre megfelel a mezőgazdasági leföldözésekből, vámokból és egyéb műveletekből eredő követelések behajtására vonatkozó kölcsönös jogsegélyről szóló 76/308/EGK irányelv⁽²⁾ és a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együtt-

működésről, valamint a 218/92/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. október 7-i 1798/2003/EK tanácsi rendelet⁽³⁾ alkalmazási körének.

- 2) kötelezze a Finn Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 77/388/EGK hatodik HÉA-irányelv 21. cikkének (2) bekezdése szerint a más tagállamban letelepedett, nem rezidens gazdasági szereplőket a tagállamok nem kötelezhetik adóképviseelő megnevezésére. A nem rezidens gazdasági szereplők esetében az adóképviseelő megnevezése kizárólag önkéntesen történik.

A finn kormány szabályozása e téren a következő:

a) Ha valamely gazdasági szereplő nem Finnországban letelepedett adóalany, a teljesítés jogosultja fizeti meg a hozzáadottérték-adót („fordított adókötelezettség”); b) ha a nem Finnországban letelepedett adóalany számára fennáll a lehetőség, hogy adóköteleként bejegyeztesse magát, ezekben az esetekben adóképviseelő megnevezésére köteles.

A Bizottság álláspontja szerint a finn adóképviseelő-megnevezési rendszer összeegyeztethetetlen a közösségi joggal. Az adóképviseelő megnevezésének kötelezővé tétele sérti a hatodik HÉA-irányelv 21. cikkének (2) bekezdését.

A finn rendszer biztosítja a nem rezidens gazdasági szereplők számára annak lehetőségét, hogy adóköteleként jegyeztessék be magukat, azonban a Finn Köztársaság nem teheti meg, hogy e lehetőség igénybe vételét függővé tegye attól, hogy teljesült-e az adóképviseelő megnevezésének kötelezővé tett feltétele, ami a hatodik HÉA-irányelvbe ütközik, és ellentétes a 2000/65/EK irányelv⁽⁴⁾ céljával, valamint az áruk és szolgáltatások szabad mozgásának az EK-Szerződésben lefektetett alapelvét.

⁽¹⁾ A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás – szóló, 77/388/EGK tanácsi irányelv, HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.

⁽²⁾ HL L 73., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 1. kötet, 44. o.

⁽³⁾ HL L 264., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 392. o.

⁽⁴⁾ A hozzáadottérték-adó fizetésére kötelezett személy meghatározása tekintetében a 77/388/EGK irányelv módosításáról szóló, 2000. október 17-i 2000/65/EK tanácsi irányelv (HL L 269., 44. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 338. o.).